

Międzynarodowa Refleksja Solidarności

Shalom

Różnorodność kulturowa

**Siostry Szkolne de Notre Dame
Maj 2010**

Wprowadzenie

Różnorodność kulturowa wprowadza nas wzajemnie do świata innych osób. Pokora kulturowa uznaje nasze przeszkody do pełnego, międzykulturowego zrozumienia. Różnorodność kulturowa ukazuje nasze różnice i pozwala rozumowo poznawać inną kulturę. Pokora kulturowa nakazuje nam uznać własne ograniczenia wynikające z naszej kulturowej perspektywy, ubarwione przypuszczeniami i uprzedzeniami dotyczącymi ludzi innej kultury. Chociaż wszyscy jesteśmy ukształtowani przez naszą własną kulturę, wydobywamy się z ram tej dobrze nam znanej kultury do świata ludzi, o których jesteśmy zatroskani, z którymi żyjemy i którym służymy.

Wezwanie do modlitwy

*Różni kulturą, rasą i narodowością,
Dzięki Twej łasce jesteśmy razem.
Boże, pozwól nam być ziemią spotkania,
Na której można znaleźć nadzieję i miłość
uzdrawiającą.*

*Boże, pozwól nam być mostem uwagi,
Łączącym wszędzie ludzi.
Pomóż nam zmierzyć się z całym naszym lękiem i
z nienawiścią,
I żądzą władzy, która dzieli.*

*Gdy powiększa się otchłań, zrywają się sztormy,
O Duchu Święty uczyn nas mądrymi.
Pozwól, by nasze postanowienia były mocne jak
stal,
Abyśmy mogli pozostawać z tymi, którzy
niesprawiedliwie cierpią.*

*Boże, pozwól nam być stołem zastawionym,
Darami miłości i połamanym chlebem,
Przy którym wszyscy są mile widziani i wdzięcznie
obsłużeni,
A wrogowie okazują się przyjaciółmi.*

(“Diverse in Culture, Nation, Race:”text by Ruth Duck © 1992, GIA Publications, Inc.)

Doświadczenie

Podanie i uścisk ręki to gest powszechnie znany w wielu kulturach świata. Zastanów się nad tym prostym gestem w Twojej kulturze.

W wielu krajach Afryki, zwłaszcza w Czarnej Afryce, podanie i uścisk ręki to najpopularniejsze pozdrowienie. Jest ono powtarzane wobec tych samych osób w ciągu dnia jako znak łączności, szacunku i przyjaźni. Uścisk ręki zwykle zawiera w sobie trzy potrząśnięcia jako jeden gest. Co do podawania ręki osobom płci przeciwnej istnieją pewne obyczaje.

W krajach Azji podawanie i uścisk ręki ogranicza się raczej do stosunków handlowych. Zwyczajny, prosty ukłon wyraża powitanie i jest oznaką szacunku.

W Ameryce Północnej, podawanie i uścisk ręki stosowany jest jako środek do zapoznania się i może być powtórzony przed pożegnaniem. Nie jest zbyt przyjęte podawanie i uścisk ręki swoich

kolegów czy koleżanek, chyba, że nie widziało się ich przez dłuższy czas. Gest ten praktykuje się także przy składaniu komuś gratulacji za dobrze wykonane zadanie.

W niektórych miejscach w Europie, podawanie i uścisk ręki stosowany jest tylko wśród mężczyzn. Kobiety mogą witać się prostym uśmiechem.

W Ameryce Środkowej i Południowej, zwyczaj podawania i uścisku ręki różni się na terenach miejskich i wiejskich. Gest ten może być stosowany jako pozdrowienie i jako forma powinszowania.

Wiedza o zwyczajach nie jest tym samym co przyswojenie ich sobie. Zrozumienie tego jak inni używają powszechnych gestów i ich znaczenia, wymaga czasu. Możemy czuć się nieswojo, odbierać obco takie wyrażanie się i starać się powstrzymać od upierania się, że nasz sposób jest najlepszy.

Refleksja

„We współpracy z ludźmi innych kultur staramy się nie narzucać im naszych wartości kulturowych i naszych tradycji.”
(*Jesteście Posłane*, DG 33c)

„Wasz przykład życia razem, w pokoju, pośród szczepowych i rasowych różnic, może być potężnym świadectwem dla innych.”
(*Przesłanie Biskupów Afryki do Ludu Bożego, Drugi Synod Biskupów Afryki, 2009*)

„Pokora wymaga całościowego podejścia do własnego miejsca w świecie, niezależnie od tego czy ktoś czuje się podległy tym samym ograniczeniom moralnym co inni. Na nieszczęście, świat określany jest przez działania, które są odbiciem systemu wartości, w którym życie jednych uważane jest za nieskończenie bardziej wartościowe niż innych. W ogólnym ujęciu, pokora ma kluczowe znaczenie i pomaga zachwiać trendami neokolonialnymi, często przenikającymi relacje pomiędzy Północą a Południem.”
(Levi, Amy. “The Ethics of Nursing Student International Clinical Experiences” *Journal of Obstetric, Gynecologic, and Neonatal Nursing*. Vol. 38, No. 1, pp. 94-99 (2009).)

Działanie

Rozważ i przedyskutuj następujące sprawy:

- *Gdzie, w naszych wspólnotach i apostołatach, mamy do czynienia z różnorodnością kulturową, a gdzie z pokorą kulturową?*
- *Jakiego spodziewamy się skutku, gdy przyjmujemy nasze różnice i szukamy bardziej zrozumienia niż zmiany drugiej osoby?*
- *Jakie wartości i działania mogą ożywiać pokorę kulturową?*
- *Co możemy obudzić w sobie samych słowami piosenki „Różni kulturą, rasą i narodowością.”?*
- *Jakie sposoby świętowania mogą pomóc nam docenić wkład naszych sióstr?*

Modlitwa końcowa

Boże, kochający Rodzicu każdego narodu i kultury i wszystkich ludzi świata, oddajemy Tobie to wszystko co niesie dany moment. Stworzyłeś nas tak różnych, przeznaczonych do ustawicznej pracy na rzecz jedności, której dla nas pragniesz. Użycz nam, Siostrom Szkolnym de Notre Dame, mądrości i wnikliwości do przerzucania, z pokorą i ostrożnością, mostów nad przepaściami i otchłaniami. Boże, pozwól nam być stołem zastawionym darami miłości i połamanym chlebem, przy którym wszyscy są mile widziani, wdzięcznie obsłużeni, a wrogowie okazują się przyjaciółmi. Amen.